

NIEUWS UIT ISRAEL

ISRAËLS TECHNOLOGISCHE MACHT & HET WATERWONDER

JOODS HART

Nathan Meir spreekt over de moord op zijn vrouw en over zijn Arabische vrienden

7795 NIEUWE IMMIGRANTEN UIT FRANKRIJK Angst voor antisemitische
aanvallen en terreurdaden drijven Europese Joden naar Israël

בית שלום
BETH-SHALOM

‘De Leeuw uit de stam van Juda heeft overwonnen’

Zoals u wellicht al in het vorige tijdschrift heeft kunnen lezen, hadden we op 5 maart een Maranatha-avond in Leek. Mede door contact met een lieve broeder en zuster is deze avond tot stand gekomen. René Malgo was er met zijn vrouw, die voor het eerst hier in Nederland was. Met z'n vieren reden we richting noorden en om 19:00 uur begon de avond. Ook al waren er niet heel veel mensen, we zien toch met dankbaarheid op deze avond terug. De boodschap, die René hield, ging over *‘de Leeuw, het Lam en de draak’*. Hij liet eerst vooral vanuit het boek Openbaring zien wie de draak is en hoe hij ook vandaag de dag probeert mensen van het eeuwige heil af te houden. Of dit nu door geweld, misleiding of wat dan ook is, de manieren waardoor de duivel dit doet kunnen heel verschillend zijn.

Het tweede gedeelte van de boodschap was veel mooier en geruststellender. De Leeuw, Die ook het Lam is, heeft overwonnen en er komt een dag wanneer iedereen dit zal zien en begrijpen. In Openbaring 5:5 lezen we: *‘En een van de ouderlingen zei tegen mij: Huil niet. Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken.’* Nadat er niemand gevonden werd om de boekrol te openen, zie je opeens de Leeuw uit de stam Juda, het geslachte Lam, dat het waard was om dit te doen. Wij, die we in de Heere Jezus Christus geloven, mogen met Hem overwinnaars zijn. De toespraak van René is trouwens ook op cd opgenomen en mag u heel graag bij ons bestellen.

Nu we het toch al over bijeenkomsten hebben, willen we u erop wijzen dat mocht u in een gemeente zitten die ook heel graag een keer zo’n bijeenkomst met ons zou willen organiseren, u dan gerust contact met ons op kunt nemen. Samen kunnen we dan overleggen wanneer deze plaats zou kunnen vinden.

Iedere keer wordt met de tijdschriften een bestelkaart meegestuurd. We hebben nu gezamenlijk besloten dit niet meer elke maand te doen. Met dit nummer dat u nu in handen houdt, hebben we het bestel- en machtigingskaartje niet meegestuurd. Uiteraard kunt u ons wel gewoon bellen en uw bestelling telefonisch doorgeven. Normaal gesproken zijn we van maandag t/m vrijdag van 10:00 – 12:00 uur en van 14:00 – 16:00 uur bereikbaar. Mocht u een keer buiten deze tijden bellen, dan kunt u uw bestelling via een bericht inspreken en sturen we deze naar u toe.

Wanneer zal de tempel in Jeruzalem gebouwd worden? Wie is de antichrist? Waarvoor staat het getal 666? Wat is de grote verdrukking? Wie zijn de 144.000? Dit zijn zo maar een paar vragen uit het boek *‘120 vragen over Bijbelse profetie’* van Arno Froese. In de Bijbel worden heel veel gebeurtenissen duidelijk voorgezegd, zoals de verstrooiing van de Joden, de komst van de Messias, Zijn dood en opstanding en de definitieve terugkeer van het Joodse volk naar hun land Israël in de eindtijd. Zelfs hardnekkige sceptici kunnen niet ontkennen, dat Bijbelse profetie betrouwbaar is gebleken in het verleden. Maar nu vragen we ons af: *‘Geldt dat ook nog voor onze tijd? Zegt de Bijbel iets over onze toekomst? Over de toekomst van de gemeente, Israël en Jeruzalem?’* Arno Froese, die ook het boek *‘Openbaring 13 - Satans laatste overwinning’* geschreven heeft, beantwoordt 120 essentiële vragen betreffende gebeurtenissen in de eindtijd aan de hand van het Profetische Woord.

Tenslotte willen we u er nog op wijzen dat we van maandag 18 april tot donderdag 28 april met vakantie zijn. Ons kantoor is gedurende deze tijd gesloten.

In onze spoedig wederkomende Heiland verbonden,

uw Raphael en Lea Roos

GELIEFDE VRIENDEN VAN ISRAËL

In een Israëlische krant is een artikel verschenen onder de kop 'Wie zijn de ware erfgenamen van het zionisme?' van Steven Erlanger. Hij schrijft daar: "Het zionisme is nooit een van de zachtere ideologieën geweest. Bij de terugkeer van het Joodse volk naar zijn bijbelse vaderland was de verdrijving van de daar levende mensen altijd mee inbegrepen." Yigal Allon, een Israëlisch generaal en politicus, definieerde het zionisme in 1975 als een nationale bevrijdingsbeweging van een volk dat vanuit de ballingschap naar zijn historische vaderland terugkeert.

Jaren later zei Rehavam Ze'evi, een beslist rechts georiënteerd politicus: "Zionisme betekent transfer, en als transfer immoreel is, dan is het zionisme als geheel immoreel".

Sinds de stichting van de staat Israël strijdt men over de vraag wie de ware erfgenamen van het zionisme zijn. Zijn het de overwegend seculier ingestelden (net als de stichters van toen), of zijn het de nationaalreligieuze kolonisten die zich buiten de grenzen van 1967 vestigen om meer van het bijbelse land Israël in bezit te nemen?

De 'nieuwe zionisten', de religieuze zionisten, zijn ervan overtuigd dat zij de toekomst vertegenwoordigen, de echte zionisten zijn en eens in de meerderheid zullen zijn. Zij beschouwen zichzelf als de pioniers van deze generatie. De Palestijnen zien ze als een verschijnsel van voorbijgaande aard; net als anderen voor hen zullen ook zij weer verdwijnen. De nieuwe zionisten zien zichzelf als mensen die de wil van God doen. Daarom leven ze net als de bijbelse voorvaders van Israël in gemeenschappen. Ze zijn resoluut tegen kritiek van buitenaf en van binnenuit en geloven dat ze een religieus, bijbels Israël opbouwen en niet een Europees of kosmopolitisch Israël.

De meer liberale en seculiere Joden voelen zich door de opkomende macht van de nationaalreligieuze en de ultraorthodoxen bedreigd. Ze maken zich zorgen om de veiligheidssituatie en het dreigende internationale isolement van Israël. Het nationaalreligieuze kamp omvat een relatief breed spectrum, van liberaal tot nationalistisch gezinde groeperingen. Maar allemaal zien ze de nederzettingen als de belangrijkste verworvenheid van hun generatie.

Er bestaat in Israël een groeiend gevoel dat zij inderdaad de toekomst van het zionisme belichamen, terwijl het seculiere zionisme al tientallen jaren afneemt. De 'nieuwe zionisten' nemen steeds meer leidende posities binnen het leger in en ze hebben de meest vitale jeugdbewegingen. Ze krijgen meer en meer invloed in de politiek, wat hun meer zelfvertrouwen geeft.

Het religieuze zionisme ziet zichzelf niet bedreigd door de Palestijnen of door het buitenland of zelfs door het in Israël steeds kleiner wordend politiek links, maar wel door seculier rechts, dat grotendeels uit premier Benjamin Netanyahu en de Likud partij bestaat. Voor hen, zo meent Steven Erlanger, koesteren ze een bijna apocalyptische angst. De nieuwe zionisten vrezen dat een pragmatische, rechts georiënteerde seculiere regering de hele nederzettingenonderneming kan verraden, net als destijds onder Ariel Sharon. Ze hebben hun les geleerd en zijn op zoek naar betrouwbaarder bondgenoten, zoals Naftali Bennett en zijn Bait HaJehudi partij, die de nederzettingen steunen. Bennett zet zich zelfs in voor annexatie van gebied C, dat ongeveer 62% van de Westbank omvat en waar de meeste Joodse nederzettingen liggen.

De verhouding van de religieuze zionisten tot de democratie is nog een aspect van het drama achter de coulissen in Israël. Hun opvattingen zijn nationalistisch of zelfs theocratisch en de democratie zien ze eerder als een bedreiging. Maar het oude zionisme is nog niet dood en de strijd achter de schermen om de hegemonie gaat verder. Deze strijd is ook een strijd van God en Hij wil Israël terugbrengen naar Zichzelf en naar de waarheid van Zijn Woord.

In het vertrouwen dat uiteindelijk Gods wil zal geschieden, groet u hartelijk met shalom, Uw

David Winkler

4 **Coverstory:** Israël's technologische macht en het waterwonder

5 Israël's toekomstige ingenieurs komen uit de woestijn

6 Kleinste deeltjes met grote werkingskracht

7 Israël's Waterwonder

POLITIEK

8 Korte berichten

9 French Connection

10 Het nieuwe Europese antisemitisme

11 Antisemitisme en alija

12 Zwitserse geheime overeenkomst met de PLO

ECONOMIE

13 Korte berichten

14 Als geld politiek maakt

15 De economische druk op Israël groeit

MAATSCHAPPIJ

16 Korte berichten

17 Joods hart

18 Oneervolle eermoorden

20 **SOFORT-HULP:** Iets persoonlijks vanuit het Assaf Harofeh ziekenhuis

21 **BIJBEL:** Israël een heel bijzonder volk
Deel 2: Inleiding: het uitverkoren volk

ISRAËLS TECHNOLOGISCHE MACHT EN HET WATERWONDER

A green mechanical arm, likely part of a water filtration or distribution system, is shown pouring a stream of water into a large, conical pile of white material, possibly salt or a mineral byproduct. The background features a vast, arid desert landscape with a body of water in the distance and mountains on the horizon under a clear blue sky.

Het nieuws rond Israël is meestal negatief, maar er vallen ook genoeg positieve zaken te berichten. Nog altijd is de kleine democratie in het Midden-Oosten toonaangevend in technologie en onderzoek. Drie achtergrondartikelen geven inzicht in het wetenschappelijke wonderland Israël.

ISRAËLS TOEKOMSTIGE INGENIEURS KOMEN UIT DE WOESTIJN

Ooit gold Beer Sheva als de op drie grootste stad van het land. Intussen hebben andere plaatsen in de regio Tel Aviv deze woestijnstad met zijn 200.000 inwoners al lang en breed ingehaald. Niettemin is Beer Sheva een metropool, enerzijds omdat het veel mensen trekt, zodat er faciliteiten en diensten voor bijna een half miljoen mensen zijn ontwikkeld, en anderzijds omdat er hier opvallende bijzonderheden zijn. Helaas vallen daar ook droevige voorbeelden onder, zoals erfelijke ziekten onder Bedoeïenen die de belangstelling van deskundigen wekken, die vanuit de hele wereld naar het Soroka ziekenhuis komen, dat een onderdeel vormt van de Ben Gurion universiteit. Bovendien beschikt de universiteit over unieke kennis van woestijnuitbreiding en de bestrijding van dit fenomeen, van zandonderzoek, van landbouw in aride gebieden en van vele aspecten die met water te maken hebben. Vanzelfsprekend speelt ook de sector zonne-energie een rol. Verder doet Beer Sheva al een tijdje van zich spreken door een nieuw industriepark. Deutsche Telekom doet al lange tijd onderzoek in de stad, maar ook andere hightech ondernemingen zijn er al lange tijd gevestigd; er groeit hier een wereldwijd gerenommeerde expertise in cyberverdediging.

Maar dat is nog niet alles wat deze voor de geschiedenis van het Joodse volk zo belangrijke stad heeft te bieden: de nederzetting uit de antieke oudheid is UNESCO werelderfgoed en wordt in verband gebracht met de eed die aartsvader Abraham aan God aflegde. Tenslotte

is het ook een bijna door en door moderne stad, want hij begon pas aan het end van de 19de eeuw onder de Osmanen te groeien. Terwijl veel Israëlische steden wegzinken in een verkeerschaos, kun je in Beer Sheva zelfs tijdens het spitsuur goed doorrijden. Dat komt doordat de Osmanen ooit Zwitserse en Duitse ingenieurs opdracht hebben gegeven om een moderne stad te plannen. Men prijst deze ingenieurs vandaag de dag nog steeds, want ze hebben onder andere voor ruime uitvalswegen gezorgd, die zelfs bij het drukke verkeer van tegenwoordig nog goed berijdbaar zijn.

Beer Sheva blijft deze traditie trouw en wil met ingenieurs geschiedenis blijven schrijven. En daar moet het Sami Shamoon College voor Techniek voor zorgen, dat onlangs een subsidie van de Academische Raad van het land verleend kreeg. Het college werd een bedrag van 76 miljoen sjekel (18 miljoen euro) toegekend om meer auditoria, laboratoria en bureauruimten te bouwen; het barst allang in de ware zin van het woord uit zijn voegen. Steeds meer studenten tonen belangstelling voor een ingenieursstudie. Met zijn 5500 studenten is het Shamoon College het grootste in zijn soort in Israël. Al vijf jaar geleden kwam Israël 7000 ingenieurs op allerlei vakgebieden tekort. Dat is echter niet het enige wat er voor zorgt dat academische colleges – in tegenstelling tot universiteiten – juist in de technische vakken zo bijzonder populair zijn. Colleges bieden op de praktijk georiënteerde studies aan, wat afgestudeerden voor

toekomstige werkgevers alleen maar aantrekkelijker maakt.

Aan het Shamoon College kun je een opleiding krijgen tot onder andere elektrotechnisch en chemisch ingenieur, maar ook tot software- en industrieel ingenieur, of in mechanica en civiele techniek. Het college biedt daaraan gekoppeld eveneens management en businesscursussen aan. Maar het beschikt tevens over meerdere centra voor voortgezet academisch onderzoek op allerlei terreinen, zoals medicijnen en milieuwetenschappen. Het college kan op uitstekende statistieken bogen: 90% van de afgestudeerden werkt niet alleen in beroepen waarvoor ze zijn afgestudeerd, maar na hun studie krijgen de meesten meteen een goede positie binnen toonaangevende bedrijven.

Israëls colleges zijn bijzonder trots op nog een aspect dat ook geldt voor het Shamoon College in Beer Sheva, dat overigens over twee campusterreinen beschikt, een midden in de stad en een in Ashdod: ze bieden voortgezette cursussen aan om sociale randgroepen die vanwege achterstanden in hun opleiding maar moeilijk toegang tot hogescholen vinden, hoger onderwijs mogelijk te maken. Aan het Shamoon College is men bijzonder trots op de doelgerichte stimulans van de uit Ethiopië geïmmigreerde Joden. “We bieden een hogere academische standaard aan”, zei Jehuda Haddad, de rector van het Shamoon College, “maar tegelijk blijven we ons ook inzetten voor het scheppen van gelijke kansen.”

Antje Naujoks

Kleinste deeltjes MET GROTE WERKINGSKRACHT

- Dankzij Israël's inspanningen tot ontwikkelen beschikt de mensheid thans over medicamenten, die zich gestuurd door ons lichaam laten bewegen en hun middelen precies afgeven op de plek waar de werking noodzakelijk is.

De hightech sector van Israël is van internationaal belang, maar een ander terrein is langzamerhand de toonaangevende positie aan het overnemen, namelijk de nanotechnologie. Met 769 geregistreerde en nog eens 1590 aangevraagde patenten, 12.392 wetenschappelijke artikelen en 1600 samenwerkingsverbanden voor onderzoek met hogescholen in de hele wereld en nog eens 129 opvallende succesverhalen is Israël in tijd van slechts enkele jaren een nanotechnologie wereldmacht geworden die de aandacht van veel mensen trekt.

Nanotechnologie staat voor zowel theoretisch als toegepast onderzoek en het op de markt brengen ervan. Alles draait hier om de kleinste mogelijke partikeltjes. Ze zijn zo klein dat je de meeste mensen zelfs met vergelijkende beelden geen idee kunt geven hoe piepklein deze partikeltjes nu eigenlijk zijn. Toch kunnen we hier in elk geval wel even onthouden dat de diameter van een menselijke haar ongeveer 80.000 nanometer is.

De nanotechnologie behoort allang tot ons dagelijks leven, ook al beseffen veel mensen dat nog niet. Nanotechnologie zit immers in elke mobiele telefoon en computer en in veel andere producten. Het is een onderzoeksterrein van een toekomst die er eigenlijk allang is.

De Israëlische expertise op dit gebied komt niet zomaar uit de lucht vallen. Al in 2001 besloot de Israëlische regering ruimhartig in dit nieuwe onderzoeksterrein te investeren. Met dit doel riep men onder auspiciën van het ministerie van Industrie en Handel een forum in het leven: het INNI (The Israel National Nanotechnology Initiative). Hier werkte

men een langetermijnplan uit voor de bevordering van het nanotechnologisch onderzoek, wat vanzelfsprekend op de promotie van een nieuwe generatie wetenschappers was gericht. Het forum deelde aan verschillende hogescholen een totaalbedrag van 50 miljoen dollar uit, opdat deze zich meer zouden wijden aan het destijds nog relatief nieuwe onderzoeksterrein. Verder knoopte het forum internationale contacten aan en richtte men het Russel Berrie Centrum voor nanotechnologie op aan de leidende technische hogeschool van het land (het Technion Haifa), die allang verze-kerd is van wereldfaam.

Intussen doen ook Israëlische bedrijven en niet alleen de academische instellingen van het land met innovaties op het gebied van de nanotechnologie van zich spreken. Dankzij de Israëlische innovatievriendelijkheid beschikt de mensheid vandaag de dag bijvoorbeeld over medicijnen die gestuurd door ons lichaam heen bewegen en hun middel precies daar afzetten waar de werking ervan noodzakelijk is. Dankzij Israëlische nanotechnologie beschikken we tegenwoordig over stoffen die zo hard als staal en tegelijk zo licht als fiberglas zijn; en we kennen foto-elektrische cellen die zichzelf bij een heel normale kamerverlichting opladen. Nanotechnologie wordt gebruikt in de geneeskunde, in de zonnetechniek, op militair gebied, maar ook in de kleding- en cosmetica-industrie. Met andere woorden, er is nauwelijks een terrein van het moderne leven te noemen dat er niet door beïnvloed is. Maar je kunt er eveneens aan

toevoegen: op al deze terreinen spelen Israëlische innovaties van de nanotechnologie een opvallende rol.

In Israël doen tegenwoordig 1995 doctorandi onderzoek op het terrein van de nanotechnologie. Het aantal studenten ligt twee keer zo hoog. Als je bedenkt dat de natuurkundige Dan Schechtman van het Technion Haifa al in 2011 met een Nobelprijs werd onderscheiden voor zijn ontdekking van de quasikristallen, dan mag Israël terecht veel hoop vestigen op deze aankomende nanotechnologie wetenschappers. "Ik ben er vast van overtuigd dat Israël al als een nanotechnologie wereldmacht te beschouwen is en zich nog verder van de wereldtop zal verwijderen", zei Dan Vilensky van het INNI. Naar zijn mening heeft Israël zo'n vooraanstaande positie op het gebied van de nanotechnologie kunnen bereiken omdat "hier verschillende wetenschappelijke disciplines samenkomen, die het noodzakelijk maken dat onderzoekers op verschillende terreinen nauw met elkaar samenwerken. Dat is een bijzonder sterke eigenschap van de Israëlische wetenschappers."

Mori Lidar

ISRAËLS WATERWONDER

Er is veel water en toch heeft de wereld een waterprobleem. In veel gebieden ligt dat niet alleen aan droogteperioden, maar heeft het ook te maken met factoren als een groeiende bevolking, verspilling als gevolg van een verouderde infrastructuur en lekken, gebrek aan visie bij de planning, falend watermanagement door belanghebbenden en vervuild grondwater. Israël heeft zulke problemen goeddeels overwonnen. Dat mag je beste en grootse prestatie noemen, want wat Israël op dit gebied gepresteerd heeft vind je nergens anders in de wereld. Israël heeft niet de ene eenvoudige wonderoplossing paraat: achter het waterwonder zit veel werk en planning en vooral innovatief denken, maar ook de holistische benadering van een gecentraliseerd waterbeheer, die je tientallen jaren lang in praktijk moet brengen om een dergelijk resultaat te kunnen behalen. Ondanks de magere waterreserves kan het land, waarvan de bevolking sinds 1948 is vertienvoudigd en de economische markt 70 keer zo groot is geworden, elke inwoner op ieder moment net zoveel water bieden als gewenst wordt.

Seth Siegel, de schrijver van het boek *Let There be Water*, wijst erop dat Israël een paradevoorbeeld is en precies de tegenovergestelde weg is gegaan van veel andere landen. Veel landen zijn eveneens gegroeid en rijker geworden, maar hebben hun wa-

terreserves of vergeten of in de handen gelegd van belanghebbenden die water “niet zien als een goed waar iedereen recht op heeft en dat je wijs moet verdelen”. Als voorbeeld noemt hij onder andere de Amerikaanse staat Californië, die intussen, zoals veel andere staten, naar Israël kijkt om een oplossing.

Als het gaat om water hebben inderdaad minstens 150 landen Israël om hulp gevraagd. Het aantal hulpzoekenden uit de particuliere en al-

➔ Als het gaat om water hebben inderdaad minstens 150 landen Israël om hulp gevraagd. Het aantal hulpzoekenden uit de particuliere en algemene sector ligt nog hoger.

gemene sector ligt nog hoger. Israël biedt voor meer dan 100 ontwikkelingslanden (waaronder 29 Afrikaanse landen) opleidingen watermanagement aan. Maar er gebeurt nog veel meer: ondanks het watertekort, onder andere vanwege drastisch afgenomen neerslag en een toenemende verdamping als gevolg van het warmere klimaat, deelt Israël zelfs nog water met Jordanië en met de Palestijnse Autoriteit. Verder exporteert Israël ieder jaar watertechnologie ter waarde van 2,2 miljard dollar. “Israël gaat op alle niveaus wijs om met water”, meende Siegel in een interview met het wetenschappelijke internetportaal *Israel21c*, en voegde eraan toe: “Het is

een van de meest opmerkelijke verhalen van Israël. Jammer genoeg weten veel te weinig mensen hiervan.”

Siegel vindt dat de hele wereld de Israëlische vinding van het druppelirrigatiesysteem weliswaar kent, maar als het gaat om wijs watermanagement, is dat slechts het beroemde topje van de ijsberg. Israël heeft veel meer te bieden dan deze in de 50-er jaren ontwikkelde en door boeren van talloze landen overgenomen methode. Tot het Israëlische waterwonder behoort eveneens meer dan het ontzilten van zeewater, wat weliswaar geen Israëlische uitvinding is, maar in Israël wordt toegepast in een omvang die de aandacht van andere landen zou moeten trekken.

De lijst van Israëlische innovaties en maatregelen op dit gebied omvat onder andere de verwerking van water voor hergebruik, modernste methoden om waterlekken op te sporen en te repareren, terugdringen van grondwatervervuiling door innovaties in de landbouw, agrarisch onderzoek ten behoeve van een effectievere teelt, waartoe ook de ontwikkeling van minder droogtegevoelige nuttige planten en het experimenteren met teelt in de woestijn en gebruik van verwerkt en/of zilt water behoren, ontsluiting van diep gelegen grondwatervoorraden door moderne boormethoden, vervolgonderwijs voor de bevolking en gecentraliseerd management gepaard met een dienovereenkomstige wet-

geving en een door de regering gestuurd prijsbeleid volgens het motto: 'Water zoveel je wilt, maar dat kost wel wat'.

Siegel wijst erop dat het niet alleen de Israëlische innovaties zijn waar veel andere landen van kunnen profiteren. "Israël heeft door systematisch uitproberen met vallen en opstaan ervaring opgedaan die tot definitieve oplossingen hebben geleid met een holistische benadering waar veel landen iets van kunnen afkijken."

In dit verband noemt hij het voorbeeld Egypte. "Alleen al de Egyptische hoofdstad Cairo heeft een enorm probleem met waterlekken. In westerse landen gaat daardoor 20 tot 30 procent van het water verloren, in Cairo 50%. In Israël is dat slechts 9 tot 10 procent, waardoor Israël direct achter Singapore staat op de lijst van landen die het minst water verspillen. Bovendien zou Cairo het Israëlische voorschrift om toiletspoelbakken alleen nog met spaarknop op de markt aan te bieden, moeten invoeren. In Israël heeft men al tientallen jaren geleden begrepen hoeveel je kunt besparen bij acht miljoen inwoners die gemiddeld zes keer per dag na het urineren doorspoelen. Als je dat bij 87 miljoen Egyptenaren toepast, kun je enorme hoeveelheden water besparen..." *Antje Naujoks*

EEN PALESTINA "VAN DE RIVIER TOT DE ZEE"

We hebben ons herhaaldelijk bezig gehouden met vragen rond de toekomst van de Palestijnse Autoriteit. Vandaar is er een dreigement gekomen om de Akkoorden van Oslo op te zeggen. Toen men in het openbaar begon te discussiëren dat de PA zichzelf daarmee zou afschaffen, verkondigde president

Mahmoud Abbas dat de PA pas zou ophouden te bestaan als ze in een soevereine staat Palestina was opgegaan. Onlangs maakte een man aan zijn zijde duidelijk wat dit voor Israël betekent: Fatah-vertegenwoordiger Tawfik Tirawi zei dat de stichting van een Palestijnse staat binnen de grenzen van 1967 "slechts een eerste stap" was. Hij zette tegenover het Palestijnse persbureau Maan uiteen dat het er tenslotte om gaat een Palestina "van de rivier tot de zee" te stichten en Jeruzalem tot hoofdstad te maken. Voor wat betreft de in de regio woonachtige Israëli's zei hij dat hij zich wel kon voorstellen met hen samen te leven "binnen de historische grenzen van Palestina". *AN* ■

VRIENDEN IN HET VERRE OOSTEN

Israël kan in het Verre Oosten op nog een vriendin vertrouwen die belooft met haar land een welwillende politiek tegenover Israël te gaan voeren: de pas gekozen presidente van Taiwan, Tsai Ing-wen. Zij was in 2013 op bezoek in Israël en was gewoon enthousiast over veel aspecten van het land, wat zij ook in een veelgelezen artikel heeft laten weten. Sindsdien noemt zij zichzelf een Israël fan. En zo zou Taiwan naast India onder leiding van premier Narendra Modi nog een belangrijke vriend van Israël in Azië kunnen worden. *AN* ■

DE PA EN DE HOLOCAUST

Het kan ook anders: in Brazilië baarde ambassadeur Ibrahim Alzeben van de Palestijnse Autoriteit opzien, want hij nam deel aan een ceremonie ter gelegenheid van de internationale holocaust herdenking, die men sinds enkele jaren op 27 januari viert ter herinnering aan de bevrijding van het vernietigingskamp Auschwitz. De Palestijnse ambassadeur ging in een lange rij beroemde en minder befaamde Joodse en niet-Joodse gasten staan voor de herdenking in de hoofdstad Brasilia. De online krant Times of Israel citeerde ambassadeur Alzeben: "Ik kon hier niet wegblijven. Het is heel belangrijk om op deze datum te herdenken." *AN* ■

MIDDEN-OOSTEN CONFLICT

FRENCH CONNECTION

Frankrijk heeft bekendgemaakt dat het deze zomer een internationale top bijeen wil roepen om de tweestatenoplossing voortuitgang te laten maken. Het dreigt een Palestijnse staat te zullen erkennen als deze poging om verder te komen faalt. Israël vindt echter dat je zo geen vrede schept.

BONDSKANSIELIER ANGELA MERKEL, DIE ALS EEN DIKKE VRIENDIN VAN FRANKRIJK BEKEND STAAT, DISTANTIEERT ZICH VAN HET FRANSE INITIATIEF. OOK AL BLIJFT DUITSLAND ZICH TOT DE TWEESTATENOPLOSSING VERPLICHTEN, "DIT IS WELLICHT NIET HET JUISTE TIJDSTIP VOOR GROTE STAPPEN".

In de loop van vorig jaar zijn de onderhandelingen tussen Israël en de Palestijnse Autoriteit bijna volledig vast komen te zitten. Ook de eigenlijk onvermoeibare Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken John Kerry heeft, gezien de hindernissen en horden, de misverstanden en ook het wantrouwen tussen Israëls premier Netanyahu en PA-president Abbas, klaarblijkelijk de handdoek in de ring geworpen. Geen van beiden zijn ze ook maar een millimeter van hun positie opgeschoven, zodat men nog niet eens in de buurt van de onderhandelingstafel kwam. Het gaat over onderwerpen als de status van Jeruzalem, de Palestijnse vluchtelingen, het definiëren van grenzen en vragen rond de veiligheidsgaranties voor Israëlische burgers die in gebieden onder Palestijns bestuur leven.

Tegen deze achtergrond was de Franse aankondiging net een onweersbui op een prachtige zomerdag. De Fransen kondigden aan dat ze een internationale top belegden om de tweestatenoplossing verder te helpen. Het initiatief komt van de halverwege februari 2016 teruggetreden Franse minister van Buitenlandse Zaken Laurent Fabius. Hij kondigde aan dat Frankrijk van de zomer zo'n top in Parijs zou beleggen "om de tweestatenoplossing te bevorderen". Verder zette Fabius uiteen dat Frankrijk in zijn positie als lid van de Veiligheidsraad de verantwoordelijkheid had om "het stil liggende vredesproces nieuw leven in te blazen". In het kader van zijn uiteenzetting, die als een ultimatum klinkt, waarschuwde

Fabius ook nog eens: mocht dit proces schipbreuk lijden, "dan zal Frankrijk op grond van zijn verantwoordelijkheid in actie moeten komen" en de staat Palestina eenzijdig erkennen.

In Palestijnse kringen waren twee stemmen te horen, wat al een eerste aanwijzing is dat men heus niet zo makkelijk tot een oplossing zal komen. PA-vertegenwoordigers in Ramallah waren enthousiast over de Franse aankondiging en gaven aan dat ze meteen landen konden gaan mobiliseren die aan de top zouden deelnemen. De leiding van Hamas in de Gazastrook wees het Franse initiatief af en baseerde dit op de opvatting dat de internationale landengemeenschap een oplossing wilde afdwingen die al in het verleden op niets was uitgelopen.

Israël – en dat gebeurt maar heel zelden – staat op hetzelfde standpunt als Hamas. De officiële Israëlische houding is: een oplossing kan slechts komen van directe onderhandelingen tussen de betrokken partijen en niet van een octrooi via anderen. Eenzelfde opstelling, maar zeer veel voorzichtiger geformuleerd, verkondigde overigens een woordvoerder van de Amerikaanse regering, die liet doorschemeren dat Washington er "de voorkeur aan zou geven" dat beide partijen directe onderhandelingen zouden voeren. Ook bondskanselier Angela Merkel, die als een dikke vriendin van Frankrijk bekend staat, distantieert zich van het Franse initiatief. Ook al blijft Duitsland zich tot de tweestatenoplossing verplichten, "dit is wellicht niet het juiste

tijdstip voor grote stappen", zo vond zij. De reactie van de Israëlische premier Netanyahu was fel. Hij noemde het Franse initiatief absurd vanwege het Franse dreigement om in het geval van het stuklopen van het initiatief de staat Palestina eenzijdig te zullen erkennen. "Dat komt neer op een garantie dat deze top zal mislukken." Vanuit zijn optiek is er slechts één weg naar vrede: "Directe onderhandelingen zonder voorwaarden vooraf".

Toch lopen in Israël de meningen uiteen voor wat betreft de betekenis van de Franse aankondiging. Sommigen vatten het luchtig op en vinden dat, alhoewel Frankrijk een belangrijk Europees land is en bovendien lid van de Veiligheidsraad, de erkenning van een Palestijnse staat toch alleen op papier relevant is. In de hele wereld zijn er inmiddels 136 landen die een Palestijnse staat hebben erkend. Het laatste land dat deze erkenning aankondigde, in september 2015, was het tot de West-Indische eilanden behorende dwergstaasje Saint Lucia. In Europa kwam Zweden al in 2014 met erkenning. Daarnaast hebben twee landen die net als Frankrijk tot de Veiligheidsraad behoren, namelijk Rusland en China, een Palestijnse staat ook al erkend.

Daartegenover zeggen andere stemmen dat dit wel degelijk een veelbetekende maatregel is die je niet luchtig mag opvatten, juist omdat Frankrijk lid van de Veiligheidsraad is. Het kan voor de VS moeilijk worden om met een veto tegen een pro-Palestijns besluit te komen als ook Frankrijk aan de kant van de pro-Palestina ingestelde landen gaat staan.

ZL ■

ANTISEMITISME

HET NIEUWE EUROPESE ANTISEMITISME

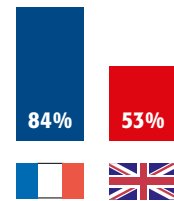
Een statistisch overzicht naar land, aard van de incidenten en het totaal aantal gebeurtenissen vult heel wat pagina's. Het antisemitisme breekt in veel landen droevige records.

In de aanloop naar de internationale holocaust herdenking deed het getal 40% de ronde in de wereld; uit de nieuwste statistieken blijkt dat 40% van de inwoners van de EU antisemitische opvattingen koestert. Het schrikbarende is bovendien dat men de uitspraken meestal als 'kritiek op Israël' presenteert. En de mensen die zulke uitlatingen doen wijzen dus het erin verborgen antisemitisme af, terwijl anderen dit vaak niet eens in de gaten hebben. Dat is het nieuwe jasje van het

aloude antisemitisme, dat de marginalisering, de delegitimering of zelfs de demonisering van Israël postuleert.

Om maar even in Europa te blijven: nooit eerder zijn er in Groot-Brittannië zoveel antisemitische incidenten geregistreerd; in 2015 noteerde men 53% meer incidenten dan in 2014. Intussen houdt zelfs de Londense politie eigen statistieken en bewijzen bij. Daar moest men zich in 2015 met 61% meer antisemitische criminaliteit bezighouden dan het jaar daarvoor. Alleen al in de eerste helft van 2015 telde men 473 incidenten. Frankrijk zag eveneens een alarmerende stijging van 84 procent. Tegelijk is het een van de Europese landen waar de ernstigste fysieke aanvallen op Joden werden gepleegd. Maar ook in landen als Denemarken, Duitsland, Italië, Oostenrijk, Zwitserland en Zweden zijn Joden fysiek aangevallen. Er waren talrijke gewonden en in sommige landen ook dodelijke slachtoffers.

Met het oog op Europa wijzen sommige mensen er graag op dat de toename van antisemitische incidenten voor rekening van moslims komt. Het lijkt geen enkele twijfel dat dit een rol speelt, maar vooral Europeanen zullen het verwijt in hun zak moeten steken dat velen van hun niet-islamitische burgers maar al te graag met deze trend meedoen. Gezien de Europese geschiedenis in het algemeen en de Duitse geschiedenis in het bijzonder waren vroeger zelfs extreem linkse mensen en neonazi's terughoudend met een al te bot antisemitisme. Deze tijden behoren definitief tot het verleden. Daarop wijst ook het Kantor Centrum voor onderzoek van het moderne Europese jodendom van de universiteit van Tel Aviv in een

IN 2015 NOTEERDE MEN IN GROOT-BRITANNIË 53% MEER INCIDENTEN DAN IN 2014. FRANKRIJK ZAG EVENEENS EEN ALARMERENDE STIJGING VAN 84 PRO-CENT.

artikel dat men de Israëlische regering heeft voorgelegd. Het centrum legt er bovendien de nadruk op dat internet en vooral de sociale media heel veel tot dit fenomeen bijdragen; hier schijn je alles in woorden te mogen uiten, van de ergste scheldwoorden voor Joden tot onverholven oproepen tot genocide.

De Europeanen kunnen in één opzicht echter gerust zijn: bij de toename van de antisemitische incidenten mogen ze dan eenzaam aan de top staan, alleen zijn ze zeker niet. In de hele wereld viel er een bijna ongekennde toename waar te nemen. De laatste tien jaar was vaker te zien dat cijfers omhoog schoten als het in Israël tot een militaire escalatie kwam. Dan portretteerde men Israël overwegend als agressor en verklaarde het tot zondenbok. Zulke golven vlakten altijd weer af. Intussen gebeurt het tegenovergestelde. Al maanden rolt er een golf van terreur door Israël die tegen de Joodse inwoners van het land is gericht. Vroeger ondervond men in Israël bij zulke situaties een golf van wereldwijde solidariteit. Die is er inmiddels niet meer, zoals vooral op de campussen van hogescholen valt waar te nemen. Hier verheugt de tegen Israël agerende BDS-beweging (boycot, desinvestering en sancties) zich in een massale toeloop.

Premier Netanjahu verweet de wereld deze ontwikkeling te negeren. "Het is onverdraaglijk en onacceptabel dat we 70 jaar na de holocaust een dergelijke toename van antisemitisme zien." In naam van de mensheid zei hij dat "een catastrofe als de holocaust zich nooit meer mag herhalen". Israël werkt daar nu nog harder aan in het kader van zijn Coördinatieforum ter Bestrijding van het Antisemitisme (CFCA). AN■

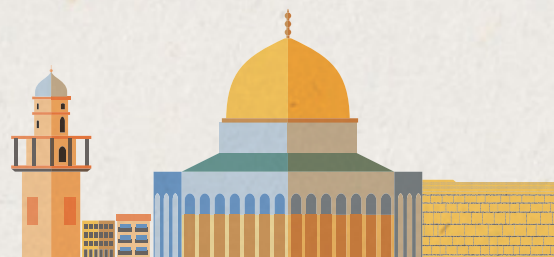
ISRAËLISCHE AAN-SLAGPLEGERS VER-OORDEELD

In de zomer van 2014 liepen politieke gebeurtenissen hoog op, tot een oorlog toe. Tot die gebeurtenissen behoorden ook de moord op drie Israëlische jongeren door Palestijnse daders op de Westbank en de moord op een Palestijnse jongere. Wegens de als zeer wreed te omschrijven moord op de 16-jarige Muhammad Abu Khader moesten drie Joodse Israëli's voor een rechtbank in Jeruzalem verantwoording afleggen. Een 17-jarige jongen werd veroordeeld tot levenslang en een 16-jarige dader tot 21 jaar gevangenis. Het vonnis tegen de 31-jarige hoofdverdachte, die onder andere ten laste wordt gelegd dat hij de jongen levend verbrand heeft, wacht nog, omdat hij pleit op ontoerekeningsvatbaarheid. AN■

ANTISEMITISME

ANTISEMITISME EN ALIJA

Joden in heel Europa pakken hun koffers. De leiders van de westelijke landen van Europa maken zich zorgen. De enige politicus die in deze situatie nog een glimlach op zijn lippen heeft, is Poetin.

In 2015 kwamen er veel nieuwe immigranten naar Israël. Uit West-Europa kwamen 9880 nieuwe immigranten naar Israël. Dat is een al vele jaren niet meer geregistreerd recordaantal. Dit voor Israël goede nieuws heeft echter een keerzijde. De meesten van deze nieuwe immigranten, 7795 personen, stammen uit Frankrijk. Angst voor antisemitische aanvallen en tegen Joden gerichte terreur drijven hen naar Israël. In totaal maakten in 2015 31.153 Joden alija. Sinds 2003 had men in de Joodse staat niet meer zo'n groot aantal immigranten in één jaar genoteerd.

Maar ook andere cijfers zijn schrikbarend. Uit een verslag dat het ministerie van Diaspora-zaken aan het kabinet voorlegde, blijkt dat ongeveer 40% van alle Europeanen antisemitische opvattingen heeft en het eens is met de uitspraak dat "Israël volkenmoord op de Palestijnen begaat" en "zich net eender gedraagt als de nazi's". De 26 pagina's van het verslag zijn moeilijk verteerbaar. Er vallen drie hoofdredenen voor de in Europa zo massaal toenemende haat tegen Joden uit te lezen: 1) de toename van het islamistische extremisme, 2) een vervagen van de grenzen tussen klassiek antisemitisme en een anti-Israëli houding tegen de achtergrond van de eis van linkse bewegingen om Israël te boycotten, 3) de rechtsextremistische haat tegen vreemdelingen, die door de golf vluchtelingen in Europa heel sterk in opkomst is.

De schrijvers van het verslag komen met de stelling dat het wezenlijke probleem in Europa de van moslims uitgaande haat tegen Joden is. Men wijst erop dat bijna alle aanvallen op Joden door extremistisch ingestelde

moslims zijn gepleegd. Met andere woorden, deze aanvallen komen niet voor rekening van vluchtelingen en asielzoekers, maar van moslims die in het Europese beschavingssysteem zijn geïntegreerd.

Joden worden echter niet alleen met fysieke aanvallen geconfronteerd. Vanwege de sociale media kun je de verbale aanvallen gerust massaal noemen, niet alleen in Europa, maar in de hele wereld. Joodse organisaties in Israël, de Verenigde Staten en Australië die de sociale media en de daar gedane uitspraken systematisch analyseren, publiceerden enkele weken geleden de nieuwste cijfers: ze hadden zo'n 2000 publicaties met antisemitische of de holocaust loochenende inhoud geteld. Daarvan komt 41% op het videoclipkanaal YouTube. Verder voerden zij aan dat ongeveer tien maanden na het indienen van bezwaren vanwege dergelijke clips slechts 20% ervan van het net werd gehaald. Om het beter aanschouwelijk te maken even een vergelijking: Twitter maakte bekend dat men in de eerste helft van 2015 in totaal 125.000 berichten had gewist waarvan men had ontdekt dat ze qua inhoud de Islamitische Staat steunden. De strijd tegen antisemitische en de holocaust loochenende berichten in de sociale media is derhalve een Sisyfuswerk, niet alleen vanwege het gruwelijk grote aantal berichten, maar ook vanwege de gebrekkige samenwerking van de providers.

Binnen de politieke top van de wereld maakt men zich zorgen. Tijdens een ceremonie in de Israëlische ambassade in Washington naar aanleiding van het eerbetoon als 'rechtvaardige uit de volken' wegens de onbaatzuchtige redding

van Joden tijdens de holocaust vond de Amerikaanse president Barack Obama enkele woorden over de emigratie van Joden uit Europa. "We zijn allemaal Joden", zei Obama, "antisemitisme is een kwaad dat als een rode draad door de geschiedenis van de mensheid loopt." Daarnaast klinken de verklaringen van Ruslands president Poetin regelrecht cynisch, want hij schijnt ten koste van een aanstaande exodus van Joden uit West-Europa een feestje te willen vieren: "In tijden van de Sovjetheerschappij hebben ze ons verlaten. Nu zijn ze bij ons hartelijk welkom", meende hij zelfgenoegzaam glimlachend.

In West-Europa hebben de politieke leiders het lachen daarentegen verleerd. Bondskanselier Angela Merkel zei nog maar kort geleden: "We moeten ons concentreren op de vorming van de jonge generatie die we in onze maatschappij opnemen, want onder deze jonge mensen heerst een wijd verbreide haat tegen Israël en tegen Joden". In Frankrijk zijn president Hollande en premier Valls het met elkaar eens dat ze in de strijd tegen dit fenomeen niet willen bezuinigen op middelen en moeite en de Joden van Frankrijk te vragen niet te emigreren.

In Israël neemt men deze ontwikkelingen met groeiende zorg waar. "We zien een toenemend antisemitisme dat zich tegen individuele Joden ontvouwt, maar tegelijk gaat er een golf van collectieve haat tegen Joden door de landen. En daarmee gepaard is de haat tegen de Joodse staat", zo zette premier Netanyahu uiteen. Hij stelde voor dat Israël vormingsmaatregelen naar Europa brengt die ertoe kunnen bijdragen de Jodenhaat in welke uiterlijke vorm dan ook te bestrijden.

ZL ■

TOP SECRET**GEHEIME ONDERHANDELINGEN**

ZWITSERSE GEHEIME OVEREENKOMST MET DE PLO

Er is een geheime overeenkomst aan het licht gekomen: enkele tientallen jaren geleden heeft Zwitserland een overeenkomst met de PLO getekend om zichzelf tegen terreurdaden van deze organisatie te beschermen.

Toen de geheime overeenkomst aan het licht kwam, betekende dit allereerst een diepe scheur in het imago van Zwitserland om op het internationale toneel altijd neutraal te blijven. De in de 70-er jaren gesloten overeenkomst gaf Zwitserland de verzekering dat het van terreurdaden van deze organisatie verschoond zou blijven. Als tegenprestatie zou Zwitserland er zijn best voor doen dat de PLO in internationale organen diplomatieke erkenning zou krijgen.

Deze overeenkomst werd na onderhandelingen bereikt toen de PLO internationaal in het nieuws was met terreurdaden en vooral met vliegtuigkapingen. Een ervan was de kaping van een DC8 van Swissair naar Jordanië door een groep commando's van het Palestijnse Bevrijdingsfront in september 1970. Het was allemaal op 18 februari 1969 begonnen, toen vier Palestijnse terroristen een toestel van de Israëlische luchtvaartmaatschappij EL AL aanvielen op het vliegveld van Zürich. De terroristen waren bewapend met handgranaten en Kalasjnikov geweren. Bij deze terreuraanval kwam de piloot om het leven. Ook een van de terroristen betaalde zijn daad met zijn leven, en de andere daders werden gevangengenomen. Een jaar later, in februari 1970, zorgde het Palestijnse Bevrijdingsfront opnieuw voor een aanslag: men blies een toestel van Swissair in de lucht op. Bij de zo veroorzaakte crash boven Würenlingen (gemeente Aargau) kwamen 47 personen om het leven, onder wie 15 Israëli's. Slechts enkele maanden later, op 6 september 1970, volgde de al genoemde kaping van een Swissair toestel. Tegelijkertijd hadden andere Palestijnse terroristen nog meer vliegtuigen gekaapt, waaronder toestellen uit de VS, Groot-Brittannië en Duitsland. Honderden mensen waren gijzelaars van Palestijnse terroristen en bijna de hele wereld was in rep en roer.

Alle vier getroffen landen (de VS, Groot-Brittannië, Duitsland en ook Zwitserland) hebben destijds drie weken lang over de vrijlating van de gijzelaars onderhandeld. Onderling waren de getroffen landen transparant met betrekking tot de onderhandelingen overeengekomen. Zwitserland week van deze lijn af toen het toenmalige SP-bondsraadslid Pierre Graber samen met de toenmalige officier van justitie, de chef van de geheime dienst en een vertegenwoordiger van het kanton Genève besloot om parallelle geheime onderhandelingen

met de PLO te voeren om te bereiken dat aanvallen van Palestijnse terroristen op Zwitsers grondgebied en op Zwitserse instellingen in de wereld zouden ophouden. Voor de contacten met de PLO zorgde Jean Ziegler, die voor de Sociaaldemocratische partij meerdere ambtsperiodes in het Geneefse parlement heeft gezeten en al jaren op het gebied van de mensenrechten geëngageerd was. Nadat zijn naam in verband met deze zaak in de openbaarheid was gekomen, gaf hij in een interview toe dat de overeenkomst "immoreel, maar strategisch gezien gerechtvaardigd was".

Het boek Schweizer Terrorjahre. Das geheime Abkommen mit der PLO van de gerenommeerde Zwitserse journalist Marcel Gyr heeft nog veel meer details aan het licht gebracht. Onder andere dat de Palestijnse delegatie onder leiding van de toenmalige gevolmachtigde voor Buitenlandse Zaken van de PLO, Farouk Kaddoumi, stond, die tegenwoordig in ballingschap in Tunesië woont en de Neue Zürcher Zeitung een interview over het onderwerp gaf. Hij bevestigde dat de Palestijnse delegatie in een hotel in Genève onderhandelingen met een Zwitsers team van hooggeplaatsten heeft gevoerd en dat de uit deze onderhandelingen resulterende overeenkomst voor de PLO een enorme betekenis heeft gehad. De terroristen die de aanslag in Zürich hadden gepleegd, kwamen op vrije voeten, de PLO opende een kantoor als waarnemer bij de VN-organen in Genève en het onderzoek naar de aanslag op het boven Würenlingen neergestorte Swissair vliegtuig werd zo gedaan dat er geen aanklacht werd ingediend. Als tegenprestatie verplichtte de PLO zich tot onthouding van elke vorm van terreur tegen Zwitserse doelen, waar ook ter wereld.

Op diplomatiek niveau leidde de late bekendmaking van deze overeenkomst tot ergernis. Israël was in die tijd voortdurend het doelwit van PLO-terrorisme. Niemand in Israël kon destijds begrijpen hoe deze organisatie, die zich aan verwerpelijke terroristische acties te buiten ging, plotseling zo'n enorm diplomatiek succes wist te boeken. De verklaring ervan is nu aan het licht gekomen, ook al zal de overeenkomst als zodanig, die in de pers intussen een doofpotovereenkomst genoemd wordt, nog wel enige jaren lang geheim blijven. Er moeten 50 jaar te verstrijken voordat men ook de laatste bijzonderheden in alle openheid zal kunnen bespreken.

ML■

ULTRAORTHODOXEN MODERNISEREN

Binnen de ultraorthodoxe gemeenschap van Israël, die zo'n 1,3 miljoen personen telt, voltrekken zich veranderingen. Deze komen voor rekening van een generatiewisseling in de geestelijke leiding, maar onder andere ook van een niet meer te keren invloed van de moderne communicatiemiddelen. Daar komt nog bij dat steeds meer ultraorthodoxen in de Israëlische arbeidsmarkt integreren. De kortingen op de staatssubsidies zijn weliswaar overwegend weer teruggedraaid, maar tegelijk missen ze steeds meer giften, zodat de gemeenschap toch verder dreigt te verarmen. Het Israëlische Centraal Bureau voor de Statistiek maakte begin 2016 bekend dat intussen bijna de helft van de ultraorthodoxe mannen een baan heeft. In 2003 lag dat percentage op 36 procent. Bij de ultraorthodoxe vrouwen is 73% werkzaam in een beroep. Toch geldt deze bevolkingsgroep nog steeds als verarmd, omdat zelfs goede salarissen in de kinderrijke gezinnen niet voldoende zijn voor het levensonderhoud. **AN■**

BEDRIJVEN DUUR VERKOCHT ONDANKS BDS

Wat er zich in 2015 in de Israëlische economische sector op het gebied van de verkoop van bedrijven aan buitenlandse kopers heeft afgespeeld, zorgde in de balans over het jaar voor veel opzien en bij alle BDS-aanhangers vast voor veel onvrede. Buitenlandse bedrijven, vooral concerns, leken wel in een koopproces geraakt te zijn. Voor de overname van innovatieve Israëlische bedrijven werd een totaal bedrag van 1,2 miljard dollar bijeengebracht. Ten opzichte van 2014 betekent dat een plus van 40 procent. De overnamebedragen voor een Israëlisch bedrijf lagen gemiddeld tussen 75 en 300 miljoen dollar.

AN■

WAT HEBBEN ARABIEREN EN ULTRAORTHODOXEN GEMEEN?

De Israëlisch-Arabische advocate Mariam Kabha wordt benoemd op een regeringspost en moet zich om gelijke kansen op de Israëlische arbeidsmarkt gaan bekommeren. Daarmee wordt zij het hoogst geplaatste regeringslid van haar minderheid in Israël. Overeenkomstig haar opdracht zal Kabha zich vooral met de integratie van Arabische en ultraorthodoxe Israëli's op de arbeidsmarkt bezighouden. Een commissie van het ministerie van Economie heeft de advocate benoemd. Op basis van haar kwaliteiten en uitmuntende kennis van dit taakgebied was zij van ruim 60 kandidaten de beste. **AN■**

BUITENLANDSE POLITIEK

ALS GELD POLITIEK MAAKT

Nu de sancties tegen Iran zijn opgeheven, doet Europa zeer goede zaken in Iran. De Europeanen proberen regelrecht in het gevlij te komen en gaan voorbij aan het feit dat dit land bij terreur betrokken is, dat religieuze delegaties problematische zaken verkondigen en dat men er nog steeds een politiek bevordert die de holocaust een leugen noemt.

Als het allemaal niet zo treurig was, kon je nog om die absurditeit lachen. Maar als je hoort wat de Italiaanse regeringschef Matteo Renzi tegen de Iraanse president Hassan Rohani bij diens bezoek aan Rome zei, vergaat je definitief het lachen: "Iran kan tot stabilisering van het Midden-Oosten bijdragen". Wat Iran werkelijk aan het Midden-Oosten bijdraagt, is precies het tegendeel. Iran steunt en bevordert terrorisme en is juist grotendeels verantwoordelijk voor de instabiliteit in de regio. Daar komt nog bij dat Iran mensenrechten schendt en vanwege de ontwikkeling van ballistische raketten een groot gevaar voor de regionale en wereldwijde veiligheid vormt. En dat is niet alleen de opvatting van de Israëli's, maar ook van de Amerikanen.

Niet alleen de Amerikanen, ook de Iraniërs kennen de feiten. Ze weten het maar al te goed, maar zwijgen over bepaalde onderwerpen liever terwijl ze zich op andere punten zelfs onverholen beroemen. Zoals in het geval van het citaat van de Italiaanse regeringsleider duidelijk wordt, spreekt hier geen politieke berekendheid, maar de snode mammon. Dat geldt ook voor Iran, dat al een bedrag van 100 miljard dollar in zijn

zak ziet zitten dat na de opheffing van enkele sancties zeker naar hen toe zal vloeien. Met zo'n bedrag is het toch meteen een stuk makkelijker om er hier en daar het zwijgen toe te doen.

Maar er is nog iets. Het verwachte bedrag is maar zakgeld in vergelijking met de geldbedragen die hun in de toekomst toewenken. In 2013 telde Iran een bevolking van 77,45 miljoen mensen. Die hebben economische behoeften, zodat er op vele economische en industriële gebieden evenals in de handel grote zaken in het verschiet liggen. Ter veraanschouwelijking hiervan het vol-

➔ In Libanon beschikt de Hezbollah militie over naar schatting minstens 80.000 dergelijke raketten met verschillende reikwijdten, die oorspronkelijk uit Iran komen.

gende: in de loop van zijn vierdaagse bezoek aan Italië ondertekende de Iraanse president zakelijke overeenkomsten ter waarde van 5,7 miljard dollar met het bedrijf Saipem, dat gespecialiseerd is in de vervaardiging en installatie van infrastructuur voor de oliewinning. Met de Danieli groep van de metaalindustrie kwam men zaken voor een soortgelijk bedrag overeen. In totaal leverden deze vier dagen zaken ter waarde van 17 miljard dollar op. Van Italië reisde Rohani naar Frankrijk, waar het hele scenario zich herhaalde: een contract over de aankoop van 115 Airbus vliegtuigen en onderhandelingen over de koop van auto's van Peugeot, waarvan Iran voor het afkondigen van de sancties een van de grootste niet-Europese klanten was. Naast de overeenkomsten met Chinese bedrijven lijkt dit allemaal peanuts, want binnen slechts en-

kele weken sloot men contracten met 17 Chinese concerns, die tot 2020 een totale waarde van 600 miljard dollar zullen belopen.

Dit is de tijd waarin Europa Iran regelrecht achternaloopt – sommigen noemen het zelfs in het gevlij proberen te komen – om zo veel mogelijk lucratieve contracten met het land aan de Perzische Golf te sluiten. Iran is aan het shoppen en test zichzelf tegelijk in een krachtmeting met de VS door tegen het akkoord in aan te kondigen dat men het ontwikkelingsprogramma van ballistische raketten nog verder uit gaat breiden. Daarnaast stimuleert Iran openlijk en onverholen de religieuze motieven van de oorlogshandelingen in Jemen en Irak, jut tegen deze achtergrond eveneens de sfeer in Libanon en in de Gazastrook op en zorgt er ook nog eens voor dat de Hezbollah militie met zijn strijders in Syrië uitstekend bewapend en bovendien met grond-grondraketten is uitgerust. Alleen al in Libanon beschikt de Hezbollah militie over naar schatting minstens 80.000 dergelijke raketten met verschillende reikwijdten, die oorspronkelijk uit Iran komen.

Maar dat is nog altijd niet de volledige lijst van Iraanse verwerpelijkheden. De Iraanse regering heeft al voor de elfde keer een wedstrijd uitgeschreven. De 'mooiste' karikatuur over 'de leugen van de holocaust' krijgt een prijs van 50.000 dollar. Ook dat verbergt Iran niet. De Europeanen hebben er kennis van. En ook het Vaticaan weet ervan, wat de paus er echter geenszins van weerhield om de Iraanse president tijdens diens bezoek aan Rome met alle daartoe behorende eerbetoon te ontvangen. Je zou er cynisch om kunnen lachen, maar als je dan hoort wat de paus Rohani aan het eind van het bijna 40 minuten durende gesprek meegaf, krijgt elke Israëli zowat een hartstilstand: Franciscus vroeg Rohani "zich in te zetten voor de bevordering van de vrede in het Midden-Oosten". ZL ■

SANCTIES

DE ECONOMISCHE DRUK OP ISRAËL GROEIT

De EU gaat door met het etiketteren van Israëlische producten uit de omstreken gebieden. Plotseling regent het soortgelijke klanken vanuit de VS. Wat betekent dat voor Israël?

De economische boycot van Israël breidt zich uit. In het verleden lukte het Israël telkens weer om het streven van de BDS-beweging, die zich tegen Israël keert en 'Boycot, Desinvestering en Sancties' eist, hoe luidkeels en veelomvattend ook, op niets uit te laten lopen. Steeds opnieuw kwam de BDS in het nieuws met demonstraties en protestacties, maar ook met het uitsluiten van kunstenaars en academici. Daar kon Israël best wel mee omgaan, maar intussen ziet het land zich geconfronteerd met veel massalere aanvallen van ook grote gemeenschappen in bijna de hele wereld. Zo nam onlangs de methodistische kerk van de VS het besluit om pensioeninvesteringen die bij vijf Israëlische banken waren belegd, terug te halen. Als reden daarvoor voerde men aan dat deze banken zaken deden in de 'bezette gebieden'. Ongeveer een jaar eerder had de presbyteriaanse kerk van de VS een soortgelijk besluit genomen. "Met deze stap willen we duidelijk maken dat we tegen iedere schending van de mensenrechten blijven", zo verluidde het uit kringen van deze kerk. De waarheid is dat het weliswaar om stappen gaat die beslist niet fraai zijn, maar dat de economische schade voor Israël binnen zeer overzienbare grenzen blijft. Natuurlijk doet het terughalen van zulke beleggingen pijn, maar de getroffen ondernemingen zullen zulke dergelijke maatregelen ongetwijfeld weten te overwinnen. Overigens zijn er inmiddels voortekenen van soortgelijke plannen uit kringen die Israël eigenlijk niet alleen als welgezind, maar zelfs als vrienden van de Joodse staat beschouwde. En dat is een zorgwekkende ontwikkeling.

De beslissing van de Europese Unie om Israëlische producten uit de neder-

zettingen in Judea en Samaria van etiketten te voorzien, is een dramatische stap die een fundamenteel keerpunt is. Een geërgerde Netanyahu bevroor daarop de politieke dialoog met de EU voorlopig en verzet zich tegen het meepraten van de EU inzake het vredesproces met de Palestijnen. Tegelijkertijd bleef Israël proberen tegen dit etiketteringsbesluit van de EU in te gaan. En in bepaalde opzichten is het best succesvol. Frederica Mogherini, de gevolmachtigde voor Buitenlandse Zaken van de EU, publiceerde een verklaring waarin zij een economische boycot van Israël veroordeelt. Maar het principebesluit blijft onveranderd bestaan, zodat de consumenten in de lidstaten van de EU binnenkort bij het kopen van een Israelisch product een sticker zullen aantreffen die aangeeft waar het product precies vandaan komt.

Dit besluit van de EU kreeg steun uit een richting die in Israël zorgen baarde. Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken maakte eind januari 2016 bekend dat men niet onwelwillend tegenover het besluit van de EU stond. "Het etiketteren van producten kan men geen boycot noemen", zei woordvoerder John Kirby. "Onze houding ten opzichte van de Israëlische nederzettingen is altijd ondubbelzinnig geweest. Wij beschouwen deze Israëlische activiteiten als niet legitiem en schadelijk voor de vrede."

Slechts een week na deze aankondiging van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken riep Dan Shapiro, de Amerikaanse ambassadeur in Israël, de regering ervan op om de twee verschillende rechtssystemen – een voor Israël's en een voor Palestijnen – op te heffen. Een dergelijk kritische uitspraak van een

diplomaat, die daarmee eigenlijk een concrete eis aan zijn gastland stelt, veroorzaakte in de wandelgangen van de regeringsinstanties in Jeruzalem een storm van verontwaardiging. En deze storm werd een orkaan toen enkele dagen later de Amerikaanse douane erop wees dat producten van de Westbank en uit de Gazastrook niet meer uitgegeven mochten worden als vervaardigd in Israël. In Washington onderstreepte men dat het slechts om een opfrissen van een oud voorschrift uit de 90-er jaren gaat, dat tot dusver nooit was toegepast. In Israël gelooft niemand meer dat dit toevallig op elkaar volgende ontwikkelingen zijn, maar dat hier een duidelijke politiek achter zit die Israël allesbehalve welgezind is.

In Israël maakt men bovendien zorgen om zowel de signalen uit Europa als die vanuit de VS. Politiek en economisch overleg in Jeruzalem leidde tot de aanbeveling dat Israël zich in de toekomst beter uitsluitend op de snel groeiende economische markten in Azië en Afrika kan concentreren, maar die houding is niet door de politici in de regering overgenomen. Men bleef met Europa onderhandelen over geringe veranderingen in de etiketteringsformuleringen. Toen men dat bereikt had, presenteerde de Israëlische regering het als een succes en hief het de afwijzing van een Europese betrokkenheid in alle aspecten rond de Palestijnen weer op. De regering Netanyahu presenteert ook dit als een succes en hoopt zelfs twee vliegen in één klap te slaan: enerzijds de dreigende gevolgen van een ban en een boycot vermindere en anderzijds door een gewilde en gewenste betrokkenheid van de EU een stokje voor het Franse initiatief steken.

ML ■

EICHMANNS GRATIEVERZOEK

De vroegere leider van een SS-eenheid Adolf Eichmann werd na zijn ontvoering uit Argentinië in Jeruzalem voor de rechter gesleept. Op 15 december 1961 werd hij tot de doodstraf veroordeeld, wat eind mei 1962 in hoger beroep bekrachtigd werd. Twee dagen later werd Eichmann geëxecuteerd. Een paar weken geleden publiceerde het Israëlische bureau van de president voor het eerst het gratieverzoek van Eichmann, dat zowel in handgeschreven als in getypte vorm in de archieven bewaard is gebleven. Eichmann herhaalde wat hij als tijdens het proces had beweerd: hij was geen hooggeplaatste nazipersoonlijkheid geweest en had geen verantwoordelijkheid gedragen. Bij het gratieverzoek waren enkele korte brieven van Eichmanns vrouw Vera, zijn broers en zussen en zijn advocaat uit Keulen gevoegd. Tot de dag van vandaag geldt dit proces als keerpunt in de omgang van Israël en het Joodse volk met het donkerste hoofdstuk van hun geschiedenis. Het gratieverzoek leverde weliswaar geen nieuwe inzichten over de instelling van Eichmann op, maar kreeg in de pers wel veel aandacht. **AN■**

AMULET UIT DE TIJD VAN THUTMOSIS III

Tijdens een uitje ontdekte een wandelaar een 3500 jaar oud amulet uit het antieke Egypte. De wandelaar, die het prachtige amulet in de vorm van een scarabee aan de horens van Hittin in de buurt van Tiberias ontdekte, gaf het aan het Israëlische Bureau voor Oudheden. Daphna Ben-Tor, de curator van de afdeling Oud-Egypte van het Israël Museum in Jeruzalem, kon het amulet dateren op de tijd tussen 1425 en 1379 v. Chr., want de naam "faraó Thutmosis III" is te ontcijferen. Hij regeerde destijds over de regio Kanaän. **AN■**

MET PANORAMACAMERA'S VAN HET NOORDEN NAAR DE RODE ZEE

Het nationale Israëlische wandelpad dat veel fans als het Israel National Trail of Shvil Israel kennen, is helemaal op Google Map Street View te zien. Onlangs sloot men het in samenwerking met de Israëlische Maatschappij voor Natuurbescherming (SPNI) gedane project af. Bij de opnamen met panoramacamera's van dit 1100 km lange wandelpad dwars door het land van het noorden tot aan de Golf van Eilat aan de Rode Zee hebben 250 vrijwilligers meegewerkt. Het pad is in 1995 officieel ingewijd en heeft veel liefhebbers in binnen- en buitenland. **AN■**

'IDENTIFICATIE VAN SLACHTOFFERS VAN ONGELUKKEN'

De VN hebben de status van de Israëlische reddings- en bergingsorganisatie ZAKA verder opgewaardeerd, zodat haar vertegenwoordigers nu ook het recht hebben om aan VN discussies deel te nemen. ZAKA is de Hebreeuwse afkorting voor 'Identificatie van Slachtoffers van Ongelukken'. De ongeveer 1000 leden tellende organisatie, die in 1989 is opgericht en in 2005 door de VN als internationale vrijwilligersorganisatie is erkend, is bij ongelukken en rampen ter plekke om eerste hulp te bieden. Daarnaast beschouwen de overwegend orthodoxe leden het als een religieus gebod om zelfs de kleinste delen van lijken te bergen. Het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken noemt de opwaardering van de status van ZAKA een "succes van de Israëlische diplomatie". **AN■**

TERRORISME

JOODS HART

De golf van terreur die door Israël spoelt brengt verbazingwekkende fenomenen met zich mee. Juist nabestaanden (en onder hen zijn veel kolonistengezinnen) roepen op om in het goede in de mens te geloven en de haat tegen Arabieren geen kans te geven.

Op terreur kun je met verschillende middelen reageren: met militaire alsook met politieke maatregelen. Je kunt die twee ook combineren. Ook ieder mens afzonderlijk gaat op zijn of haar eigen manier met terreur om. Sommigen mijden mensenmenigtes en blijven liever helemaal thuis, terwijl anderen gewoon vasthouden aan hun dagelijkse routine. Maar er zijn zeker nog meer mogelijkheden, al helemaal als je zelf rechtstreeks getroffen bent. Het gaat hier over gezinnen die door de terreur familieleden verloren hebben. Je kunt heel goed begrijpen dat ze in diepe rouw verzinken en dat sommigen ook wrok ontwikkelen. Per slot van rekening zijn hun geliefden maar om één reden vermoord: ze waren Israëli's en Joden. Heel wat familieleden van slachtoffers van terreur kiezen echter een andere weg: ze engageren zich uit naam van de liefde en niet van de haat.

De golf van terreur, die in de herfst van 2015 begon, heeft in vijf maanden tijd 30 doden geëist. Onder hen zijn er relatief veel die in Judea en Samaria woonachtig waren, zodat hun gezinnen meestal eveneens met de gemeenschap

van de Israëli'sche kolonisten in deze bijbelse gebieden zijn verweven. Velen denken bij kolonisten aan mensen die om ideologische redenen hun omgeving met afwijzing en zelfs agressie bejegenen. Maar als je beter kijkt ontdek je onder degenen die de naam van religieuze fanatici hebben, mensen die hun stem verheffen voor verzoening, begrip en vrede met hun Palestijnse burenen. Aan het hoofd van deze stemmen staan vooral kolonisten die door terreurdaden familieleden hebben verloren.

Een van deze stemmen is Nathan Meir. Hij leeft in Otniel in de bergen ten zuiden van Hebron. Hij is de weduwnaar van Daphna Meir, die in januari 2016 op het erf van hun huis en voor de ogen van haar kinderen door een Palestijn werd vermoord. In een interview dat hij na de moord (waardoor zijn zes kinderen halfwezen werden) gaf, benadrukte hij keer op keer dat hij geen haat voelde. "Na de moord heb ik mijn kinderen gevraagd of ze woedend waren, maar ze zeiden allemaal van niet. We merken allemaal rouw en verdriet, maar geen woede of haat. Zulke woorden behoren niet eens tot onze woordenschat. Ik heb

Arabische vrienden en die blijven mijn vrienden. Ik geef de hoop op vrede niet op. We rouwen, we zijn helemaal kapot van ons verlies, maar in ons leven krijgt de haat geen kans. God heeft me mijn geliefde vrouw afgenomen. Dat moet ik verwerken, maar niet door haat toe te laten."

Wie de nederzetting Otniel kent, zal zich hier niet echt over verbazen. We hebben nog in ons nummer van november 2015 een artikel over Otniel, zijn bewoners en vredesinitiatieven geplaatst (pag. 22, Licht en schaduw). Het kleine dorp met minder dan 1000 zielen is sterk religieus gekleurd. Er bestaat daar een studeercentrum voor Talmoud en Thora dat eveneens een doelwit van Palestijnse terroristen is geworden, en niettemin – of misschien wel juist daarom – hebben de bewoners goede en zelfs prima relaties met hun Palestijnse burenen. De Joods-religieuze inwoners van Otniel zijn bezig met een dialoogproject met islamitische geestelijken en organiseren gezamenlijke studieavonden. In de maanden voor de terreurgolf probeerde men zelfs samen met Palestijnse burenen van de nabijgelegen stadjes Jatar

NATHAN MEIR:
"GOD HEEFT ME MIJN GELIEFDE
VROUW AFGENOMEN. DAT MOET IK
VERWERKEN, MAAR NIET DOOR
HAAT TOE TE LATEN."

Foto: Nathan Meir met 4 van zijn 6 kinderen bij de rouwstoet

en Dahrija een nieuw, gemeenschappelijk industriegebied op te zetten. Vanwege de golf van terreur liggen deze plannen, waar beide zijden van hadden kunnen profiteren, nu stil. Toch heeft het aan het denken van deze mensen niets veranderd. Ze blijven zich beroepen op de overleden rabbijn Menachem Froman van de Israëlsche nederzetting Tekoa (enkele kilometers ten zuiden van Bethlehem), die via een interreligieuze dialoog begrip tussen Joden en Arabieren probeerde te kweken. Hij had zelfs een keer een ontmoeting gehad met Achmed Jassin, een van de stichters en ideologen van de radicaalislamitische Hamas. Rabbijn Froman had er juist vanwege een golf van zelfmoordaanslagen tijdens de tweede intifada op gestaan deze ontmoeting te hebben. Op een van de bijeenkomsten werd rabbijn Froman verbaal aangevallen en profeteerde men hem dat hij wegens dergelijke contacten in de hel zou gaar smoren. Sjeik Jassin zou hem toen even apart hebben genomen en gezegd hebben: "Luister, wijze Froman, als dit een zaak alleen tussen ons beiden was, zouden we binnen vijf minuten vrede hebben gesloten".

Er is geen vrede gekomen, integendeel. Israël liqvideerde sjeik Jassin in maart 2004 in de Gazastrook en rabbijn Froman stierf in maart 2013 aan kanker. Slechts een dag na de moord op Daphna Meir in Ot-niel raakte de schoondochter van rabbijn Froman, de 30 jaar oude Michal Froman, gewond door een aanval met een mes van een 17-jarige Palestijn in haar woonplaats Tekoa. De 18 weken zwangere Michal hield er redelijke ernstige verwondingen aan over. Toen men haar in een interview vroeg hoe het met haar ging, sprak ze niet over zichzelf, maar over de dader: "Ik kon in zijn ogen zien dat hij verward was. Hij maakte geen dreigende indruk op me. Het was een jongeman met nog een echt kindergezicht. Hij maakte op mij de indruk van een verloren ziel." Michals echtgenoot Shiwi Froman zei in reactie op de aanval op zijn vrouw: "We moeten met beide handen aanpakken: de ene hand moet ons verdedigen en beschermen en de andere hand houden we uitgestrekt voor vrede. De aanval op mijn vrouw heeft mij alleen maar in mijn geloof daarin gesterkt." **ML** ■

ONEERVOLLE EERMOORDEN

Elke vijfde inwoner van Israël is een Arabier. De Arabische maatschappij is niet homogeen, want geloofsrichtingen en etnische achtergronden leveren grote verschillen in wereldbeschouwing op, waartoe ook het moeilijke fenomeen van de eer-moord behoort.

Het zijn schrikbarende cijfers. Nemen we een willekeurig jaar: 2013. De Israëlsche politie moest meer dan 20.000 keer uitrukken vanwege huiselijk geweld. Ruim 7000 vrouwen deden aangifte van fysieke mishandeling. Men schat het aantal vrouwen die in een door geweld gekenmerkte relatie leven op 200.000. Met hen zijn ook 600.000 kinderen getroffen. Het land beschikt over slechts 14 vrouwenhuizen, waar in 2014 641 vrouwen en 932 kinderen tijdelijk een toevlucht vonden. Deze cijfers omvatten geen aangiften wegens seksueel geweld en verkrachtingen. Bovendien mag je niet vergeten dat de politie in de meeste gevallen van huiselijk geweld niet eens geroepen wordt. Het onbekende aantal incidenten is veel en veel hoger dan het bovengenoemde aantal.

Deze cijfers liggen nog veel hoger als de betrokken personen tot gemeenschappen behoren die religieus of etnisch homogeen te noemen zijn. Binnen de Joods-Israëlsche maatschappij hebben we het dan onder andere over de ultraorthodoxe gemeenschap. Verder geldt het ook voor de Arabische maatschappij van het land in het algemeen, al kun je die niet als een homogene groep opvatten. Deze bestaat uit moslims en christenen, uit Druzen en Tsjerkessen en nog meer

groepen. Maar zelfs de groep van de moslims, die zo'n 75% van de Arabische inwoners van het land uitmaken, is geen uniforme groep, want zowel in het noorden als in het zuiden dienen de Bedoeïen erbij geteld te worden, die geheel eigen tradities en rites kennen, ook al zijn het eveneens moslims.

Karakteristiek voor deze groepen is een doorgaans sterk mannelijke publieke sfeer. Vrouwen en meisjes lijden nog altijd onder achterstanden in onderwijs en opleiding. Dat ligt niet zozeer aan benadeling door de staat, maar onder andere aan het feit dat meisjes heel vaak erg vroeg in hun bewegingsvrijheid ingeperkt en uitgehuwelijkt worden.

Juist Arabische vrouwen bevinden zich dikwijls in het brandpunt van het spanningsveld dat uit de botsing van de moderne, westers getinte Israëlische maatschappij met de religieuze en etnische tradities van deze groepen voortkomt. Hierop gaat ook een fenomeen terug dat in Israël allang niet meer alleen voor vrouwen een aanleiding tot protesten is: eermoord. In januari 2016 zette het alle Arabische afgevaardigden in de Knesset – zowel mannen als vrouwen – aan tot een protestdemonstratie.

De cijfers erover zijn nog schrikbarend. In de loop van het laatste

decennium zijn 100 vrouwelijke Arabische Israëli's vermoord, omdat men vreesde dat ze de eer van de familie hadden bezoedeld. Hoewel Arabische vrouwen 16% van alle vrouwelijke inwoners van het land uitmaken, wordt bijna altijd ruim 30% van de elk jaar op vrouwen gepleegde moorden op hen gepleegd. En het aantal goed geplande en vaak door familiehoofden opgedragen eermoorden stijgt nog steeds. Bij het bewerken van dit artikel werd er in het noorden een 22-jarige Bedoeïen aangeklaagd. Hij had deze zomer zijn 19-jarige zus met een pistool bedreigd en haar wat later overreden, waardoor zij een gebroken been opliep. Het stalkverbod dat een rechtbank uitvaardigde weerhield hem er niet van om haar ergens in een bos op gruwelijke wijze met een hamer te vermoorden. De reden? Het beviel hem niet dat ze op zichzelf was gaan wonen.

Een Arabisch-Israëliische journaliste heeft het verschijnsel onderzocht en concludeerde: heel wat moorden zijn gepleegd omdat er in de directe leefomgeving gewoon over vermeende schendingen van de eer werd gegist of gekletst. Hieronder vallen ook enkele van de tien eermoorden van 2015. Het laat zien, zo zette Heba Zoabi uiteen, dat zelfs on-

beduidende momenten van verdenking mannen tot dergelijke daden aanzetten. "Er zijn in Israël al jonge meisjes vermoord, alleen omdat ze met mannelijke klasgenoten hadden ge-sms't. Aan eermoord is echter niets, maar dan ook niets eervols." Zij en andere vrouwelijke activisten vinden het zwijgen van de Arabische maatschappij bovendien "onverdraaglijk en net zo schandalig als een eermoord".

De vrouwenactiviste Samah Salame klaagt over nog een andere misstand: "Vaak roept men de daders niet eens ter verantwoording". Zij en anderen geloven dat de politie beter werk zou kunnen leveren, maar moeten wel toegeven dat de hechtheid van de families samen met het zwijgen van de nabije omgeving het ophelderen van eermoorden bemoeilijkt. Desondanks verstommen ook in Israël de verwijten niet dat dergelijke moorden niet serieus genoeg vervolgd worden, omdat men ze als 'een gegeven cultureel fenomeen' beschouwt, zoals het Knesset-lid Aida Touma-Suleiman van de Verenigde Arabische Lijst in een interview voor verschillende Israëlische media klaagde. Bij slechts twee aanklachten in tien gevallen van eermoord in 2015 is dat inderdaad bedenkelijk.

AN■

NOODHULP voor Israël

Iets persoonlijks vanuit het ASSAF HAROFEH ZIEKENHUIS

*Geliefde vrienden van Israël,
geliefde vrienden van Beth Shalom*

De huidige situatie in Europa lijkt meer en meer op de realiteit van het alledaagse leven in Israël. Hoewel veel vluchtelingen arme mensen zijn die voor hun leven vechten en hun kinderen een nieuw, vreedzaam bestaan willen bieden, mengen ook 'vrijheidsstrijders van de islam' zich onder hen. Deze religie en de ermee verbonden wereldbeschouwing zijn voor ons niets nieuws. Israël heeft er al meer dan 60 jaar mee te maken, zonder door de rest van de wereld gerespecteerd te worden. En dat terwijl het Westen toch wel het een en ander van Israël kan leren, omdat het op dit gebied 'veel ervaring' heeft. Na alle droevige gebeurtenissen in Europa is het des te pijnlijker dat men van Israël blijft verlangen dat we het kwaad en de duisternis door zogenaamde vredesgesprekken met de terroristen bijleggen. Met andere woorden: Israël moet maar een pact met de duivel sluiten.

Sinds de nieuwe golf van terreur in september 2015 begon, zijn ruim 30 mensen gedood en meer dan 300 men-

sen gewond geraakt. Dit gebeurde door met stenen te gooien, met messteken, met vuurwapens en door doelgerichte manoeuvres met auto's.

De bijna dagelijkse terreuraanvallen in Israël worden niet uitgevoerd door Palestijnen van de eerste en tweede intifada. Nee, het zijn jonge mensen tussen de 11 (!) en 20 jaar, voor wie Facebook en Instagram maatgevend zijn. Zelfs hun ouders zijn vaak sprakeloos. Het zijn niet meer de ouders die hun kinderen aansporen om niets vermoedende mensen op straat met een mes aan te vallen, maar georganiseerde religieuze groepen die ver hiervandaan leven en een heel nieuwe generatie via de internetmedia 'opvoeden'. Deze aanvallen zijn ook voor de Israëlische geheime dienst moeilijk te voorkomen, omdat het niet om een normale 'oorlog' gaat. De motieven van dergelijke aanvallen in de naam van Allah en met instemming van de islamitische wereld kun je nauwelijks begrijpen.

Onze artsen in het Assaf Harofeh ziekenhuis staan, evenals het medisch personeel in heel Israël, 24 uur per dag, klokje rond, klaar om slachtoffers van dergelijke aanslagen te redden en te verzorgen. Steeds vaker is er ook psychologische verzorging van dergelijke

slachtoffers door gespecialiseerd personeel nodig. De angst en onzekerheid onder de bevolking blijken niet alleen uit een in het algemeen verzwakte financiële structuur. Veel winkels klagen over een lagere omzet, omdat hun klanten er nooit zeker van kunnen zijn dat ze weer gezond thuiskomen en niet bij een nieuwe aanslag gedood of gewond worden. Om die reden blijft menig een liever thuis. Deze onzekerheid of en wanneer er iets kan gebeuren resulteert bij zowel jongeren als ouderen in meer depressiviteit en angsttoestanden dan bij een oorlog in Israël. In een oorlogssituatie weet je wie de vijand is en waar hij zit. Op aanslagen met een mes kun je je niet voorbereiden.

Gelukkig is er in de omgeving van het Assaf Harofeh ziekenhuis tot nu toe maar één aanslag geweest, waarbij twee zwaargewonden en 5 lichtgewonden vielen. Dezen zijn meteen naar de EHBO van Beth Shalom gebracht. Yzhak Sharf, de huidige vicedirecteur van het ziekenhuis, herinnert zich dit voorval van november vorig jaar nog heel goed omdat hij de slachtoffers persoonlijk heeft opgevangen en verzorgd. "Door de messteken van de dader liepen twee patiënten levensgevaarlijke verwondingen op. Hun volkomen

**GELIEFDE VRIENDEN VAN ISRAËL,
ALS U HET ASSAF HAROFEH ZIEKEN-
HUIS WILT BLIJVEN STEUNEN, VER-
MELD DAN BIJ UW OVERSCHRIJ-
VING ASSAF HAROFEH. ELKE EURO
GAAT ZONDER ENIGE AFTREK NAAR
ISRAËL DOOR. ISRAËL BLIJFT DE AC-
TIEVE LIEFDE VAN JEZUS EN DAAR-
MEE ONZE STEUN NODIG HEBBEN.
ALS WE DE JODEN GOEDDOEN, IS
DAT NOOIT TEVERGEEFS. LATEN WE
VOOR ISRAËL BLIJVEN BIDDEN EN
ZO MOGELIJK OOK GEVEN. CM■**

ISRAËL

een heel bijzonder volk

Deel 2

INLEIDING: HET
UITVERKOREN VOLK

BIJBEL

➔ Het land Israël is niet voor niets het brandpunt van
de wereld- en godsdienstgeschiedenis..

door Thomas Lieth

genezing zal nog maanden duren.” De nieuwe medische voorzieningen op de verschillende intensive care afdelingen, die we dankzij giften konden betalen, helpen ons om deze situaties beter het hoofd te bieden. Zo konden we door de giften van Beth Shalom in 2015 de volgende levensreddende apparaten aanschaffen:

1. Drie nieuwe EKG-apparaten voor een bedrag van 11.939 dollar.
2. Een nieuw spectrometerapparaat, dat hard nodig was, bevindt zich op de afdeling Nefrologie; het kostte 53.703 dollar.
3. We kochten voor 79.000 dollar een nieuw mobiel röntgenapparaat.
4. Een mobiel chirurgisch röntgenapparaat kostte 100.000 dollar en wordt elke dag met veel dankbaarheid door de artsen op de chirurgische afdeling gebruikt.

De wetenschap dat trouwe vrienden als Beth shalom aan onze kant staan en voor ons bidden en geven, helpt ons om in noodgevallen grote klussen zo goed mogelijk aan te pakken.

Met onze meest hartelijke groeten en Gods zegen vanuit Israël met shalom,

Dr. Eliezer Klinowski

Er is in deze wereld nog nooit iets geweest wat ook maar in de verste verte te vergelijken is met de geschiedenis en het overleven van het Joodse volk. Dat het überhaupt nog bestaat is al een wonder. In het verleden zijn er altijd wel grote volken en machthebbers geweest. Koningen en dictators hebben over soms geweldige gebieden geheerst. Maar van hun betekenis is vrijwel niets meer over, hooguit wat archeologische vondsten in musea en enkele vermeldingen in de geschiedenisboekjes. Die spreken dan van grote namen en daden en wrede oorlogen. Bijna altijd putte de levenskracht van die volken zich daarin uit. Hun geschiedenis is een voortdurend komen en gaan. Het ene volk lost het andere af. Vandaag is het nog een wereldmacht, morgen is het er al niet meer of is het in elk geval oninteressant geworden. Maar Gods volk, Israël, blijft voor altijd.!

“U hebt U Uw volk Israël voor altijd bevestigd tot Uw volk, en U, HERE, was hun tot een God” (2 Sam. 7:24 NBG).

Met geen enkele andere natie heeft God zo gehandeld als met het Joodse volk. In zijn 4000 jaar lange geschiedenis is het twee keer volkomen uit

het land verdreven en keerde het twee keer naar hetzelfde land terug. Geen enkel ander volk in de geschiedenis van de mensheid is twee keer uit zijn land ontworteld, tot aan de einden der aarde verstrooid en weer naar hetzelfde gebied teruggebracht. Als de eerste ballingschap, de Babylonische gevangenschap, en de terugkeer en de wederopbouw al ongewoon waren, dan is de terugkeer van de Joden in de moderne tijd, na een wereldwijde diaspora van bijna 2000 jaar, een absoluut wonder.

Precies zes jaar na de Wannsee conferentie, toen de nazi's hadden besloten het 'Joodse ras' definitief te vernietigen (de zogenaamde Endlösung van de Jodenkwestie, waar 6 miljoen Joden het slachtoffer van zijn geworden) werd op 14 mei 1948 de staat Israël uitgeroepen.

Twee keer is Israël in zijn geschiedenis vernietigd en twee keer heeft Israël zijn nationale onafhankelijkheid verloren. Zijn hoofdstad Jeruzalem is met de grond gelijk gemaakt en het centrum van het religieuze leven, de tempel, is geschonden en verwoest. De steden en dorpen van Israël zijn totaal verwoest, de bevolking gedeporteerd en in vreemde landen verstrooid. En toch is twee keer alles weer opgebouwd, bewoond en bebouwbaar gemaakt.

DE GESCHIEDENIS VAN ISRAËL IS BEGONNEN MET ÉÉN ENKELE MAN, AAN WIE GOD ZO'N 4000 JAAR GELEDEN VERSCHEEN: ABRAM. EN ZIJ GAAT DOOR TOT OP DE HUIDIGE DAG.

Geen enkele andere etnische groep is ooit in alle windrichtingen verstrooid en heeft ondanks alles toch overleefd als gemakkelijk te identificeren en herkenbare groep. Van het Verre Oosten tot het Wilde Westen, van het hoge noorden tot het diepe zuiden is er nauwelijks een land te vinden waar geen Joodse mensen hebben geleefd. Het verbazingwekkende is echter dat het Joodse volk als volk heeft overleefd in plaats van onder te gaan in de grote meerderheden van vreemde volken waarmee het vermengd was. We mogen niet vergeten dat het hier niet om de periode van een generatie of zelfs maar een eeuw gaat, maar over bijna 2000 jaar. Gedurende die hele lange tijd is het Joodse volk het Joodse volk gebleven. Zelfs de Hebreeuwse taal is niet verloren gegaan, maar is nieuw leven ingeblazen.

Hoe vaak is dit volk niet wreed vervolgd en met geweld gedecimeerd. Men heeft geprobeerd het te vernietigen en men verjoeg het van het ene land naar het andere. De grote tegenspeler van God wilde en wil dit 'Godsbewijs', het Joodse volk, uitroeien.

Tegen Joden gerichte pogroms en vervolging, niet alleen in Duitsland, maar ook in Roemenië, Rusland, Spanje, Frankrijk, Polen, ja vrijwel in de hele wereld. Tot nu toe zijn de Arabische landen zes oorlog tegen Israël begonnen, en tot op de dag van vandaag wordt zijn bevolking met terrorisme en provocaties in het nauw gebracht.

Aan de ene kant had en heeft men voor dit volk misschien bewondering en achting, maar aan de andere kant haat en veracht men het nog meer. Desalniettemin, of misschien wel juist daarom heeft de lange, moeizame weg met zoveel pijn, tranen en bloed het volk niet klein gekregen. Zijn identiteit en nationaliteit met alle bijzonderheden

van dien zijn gebleven en komen steeds duidelijk naar voren. Dan vraag je je toch echt af: Wat heeft de Joden al die duizenden jaren laten bestaan? Hoe is het mogelijk dat dit volk tot vandaag de dag als volk bestaat?

Daar kan alleen een bovenaards Iemand achter zitten die over dit merkwuurde volk waakt en niet toelaat dat het van het toneel en de wereldkaart verdwijnt. Als de levende God Zelf niet hun God was geweest en Zich niet aan Zijn beloften had gehouden, was ook Israël er niet meer geweest; dan was het allang verdwenen, net als andere antieke volken. Waar zijn de Hethieten, Jebusieten, Feniciërs, Moabieten, Babyloniërs, Meden en hoe ze allemaal mogen heten vandaag de dag? Weg, verdwenen, en dat waren nog wel grote en machtige volken, voor een deel zelfs met een hoog ontwikkelde beschaving.

De geschiedenis van Israël is begonnen met één enkele man, aan wie God zo'n 4000 jaar geleden verscheen: Abram. En zij gaat door tot op de huidige dag. Wie al eens in Israël is geweest, heeft dit zelf kunnen beleven en met eigen ogen kunnen zien. Wij die vandaag leven, zijn tijdgenoten van dit volk en van de geschiedenis van God met zijn volk. Wij mogen erkennen dat God tegenwoordig is en de touwtjes in handen heeft. De geschiedenis van God met de mensen speelt zich versterkt af op het middelpunt van de aarde, in het belangrijkste land van de wereld, in Israël (vgl. Ez. 5:5). Hier botsen drie continenten op elkaar (Europa, Azië en Afrika) en vooral de drie monotheïstische godsdiensten (Joden, christenen en de islam). Dit land is niet voor niets het brandpunt van de wereld- en godsdienstgeschiedenis.

De draad die door de geschiedenis van dit volk loopt, is nooit afgebroken. Ook al leek het soms tijdelijk wel op.

NEDERLAND:

Beth-Shalom,
Postbus 193,
3940 AD Doorn
telefoon 0343 477288
fax 0343 477447
E-mail: info@beth-shalom.nl

ABONNEMENTEN:

Beth Shalom,
Postbus 193,
3940 AD Doorn,
tel. 0343 477288
Giften: IBAN NL27INGB0000094400 t.n.v. Beth-Shalom Doorn
En extra: BIC: INGBNL2A
Betalingen: IBAN NL52 INGB 0000 4092 00 BIC INGBNL2A
t.n.v. Middernachtsroep Doorn ook voor België.

«Nieuws uit Israël» verschijnt ook in het Duits, Frans, Engels, Spaans, Portugees, Hongaars en Roemeens. Alleen in de betreffende landen.

Abonnement Nederland en België: gratis, Vanuit Nederland naar andere landen in Europa: EUR 26.40, Buiten Europa en Suriname: EUR 31.80.

GASTENHUIS IN ISRAËL:

Beth-Shalom, P.O.B. 6208,
Haifa 31060/Karmel Israël
tel. 00972-4-83774-81

TESTAMENTAIRE BESCHIKKINGEN:

(via een notaris)

«Ik legateer vrij van rechten en kosten aan de Stichting: Zendingswerk Middernachtsroep statutair gevestigd te LEIDEN en geregistreerd onder nummer .41166018. bij de Kamer van Koophandel Rijnland, een bedrag van EUR...»

Gedachtig aan het feit, dat alle menselijke kennis slechts onvolkomen is (1 Cor. 13:9), geven de auteurs voor eigen verantwoording hun persoonlijke visie weer

AUTEURS

Initialen van de auteurs en bronvermeldingen in dit nummer:
CM = Conno Malgo; FW = Fredi Winkler; ZL = Zwi Lidar

Voor de inhoud van vreemde web-pagina's waarnaar verwezen werd kunnen wij niet aansprakelijk worden gesteld. Wij verklaren hiermee uitdrukkelijk, dat op het tijdstip van het tot stand brengen van de link geen illegale inhoud op de verbonden websites herkenbaar waren. Op de actuele en toekomstige vormgeving, de inhoud of de auteursrechten van de verbonden sites hebben wij geen invloed. Voor illegale, foute of onvolledige inhoud en vooral voor schade, die uit het aanklikken of niet aanklikken van zulke aangeboden informatie ontstaat, is alleen de aanbieder van de site verantwoordelijk, naar wie verwezen werd, niet degene, die enkel via links naar de bewuste publicaties verwijst.

Nu te bestellen...

Openbaring 13 - Satans laatste overwinning

Terwijl de wereldpers ons bombardeert met berichten over verdeeldheid en chaos, terrorisme en piraterij, laat Openbaring 13 ons een heel ander beeld zien: *“en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna, en zij aanbaden de draak ... en hem werd macht gegeven over elke stam en natie en taal en volk ... en allen, die op de aarde wonen, zullen het (beest) aanbidden ... en het verleidt hen, die op de aarde wonen.”*

Dit boek laat satan en zijn trawanten zien hoe zij wanhopige pogingen doen om vrede, veiligheid en welvaart te creëren voor alle mensen op de planeet aarde.

Een dynamische openbaring over onze dagen!

Arno Froese • 288 pag. • paperback

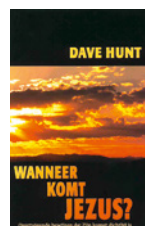
€ 9,50

Niet zonder bloed

Wie probeert, het evangelie te verkondigen, zonder het bloed van het Lam centraal te stellen, die vervalst de blijde boodschap! Het Woord van God zegt beslist en met grote nadruk: Niet zonder bloed. Vanuit deze innerlijke zekerheid werd dit boekje geschreven, opdat God en het Lam, dat ons voor God gekocht heeft met Zijn kostbaar bloed, geprezen wordt.

Wim Malgo • 128 pag. • paperback € 3,00

Wanneer komt Jezus?

In dit boek laat Dave Hunt ons iets zien van het fascinerende profetische woord. De kern van de boodschap is te vinden in de krachtige woorden die Jezus sprak: “Ik zal terugkomen”.

Wanneer komt Jezus? Is een bemoediging om klaar te zijn als Jezus komt. En Zijn komst is heel dichtbij!

Dave Hunt • 300 p. • paperback

€ 5,00

Leven in de verwachting van Zijn Komst

Het nieuwe boek van Norbert Lieth houdt zich diepgaand bezig met de focus op de terugkeer van onze Heere Jezus Christus. Het boek behandelt de Bijbelse fundamentele leer om Hem dagelijks te verwachten en laat zien welke consequentie deze houding van verwachting op het leven van de individuele christen en de gemeente moet hebben. Dit boek moet het verlangen wekken om te leven in de verwachting van de spoedige komst van onze Heere Jezus.

Norbert Lieth • 357 pag. • paperback € 14,95

120 vragen over Bijbelse profetie

In de Bijbel worden heel veel gebeurtenissen duidelijk voorzeggd, zoals de verstrooiing van de Joden, de komst van de Messias, Zijn dood en opstanding en de definitieve terugkeer van het Joodse volk naar hun land Israël in de eindtijd. Zelfs hardnekkige sceptici kunnen niet ontkennen, dat Bijbelse profetie betrouwbaar is gebleken in het verleden..

A. Froese • 96 p. • paperback € 5,00 € 4,00

CD Maranatha-avond met René Malgo

De toespraak van René Malgo op 5 maart 2016 in Leek onder het thema ‘De Leeuw, het Lam en de draak’ is op CD opgenomen.

René Malgo • CD € 2,50/stk

De kleine Apocalyps

Norbert Lieth vergelijkt de hoofdstukken 24 tot 27 van de profeet Jesaja met de grote Apocalyps van Johannes in het laatste boek van de Bijbel.

De parallellen zijn frappant!

Zij onderstrepen op een unieke wijze de goddelijke inspiratie van de Bijbel.

Norbert Lieth • 52 pag. • geniet

€ 2,50

De boodschap van Johannes de Doper in profetisch perspectief

zaterdag 07-05-16 · begin 13.30 uur

boekentafel · muziek en samenzang · koffie en thee

Het Brandpunt te Doorn
Brandpuntkapel
Postweg 18

Norbert Lieth

Middernachtsroep

René Malgo